

Συνάντησις ἐβδόμη: (2016)

ΔΟΣ ΜΟΙ ΠΙΕΙΝ... !!!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ παντοδύναμος Θεός καί Σωτήρ τοῦ κόσμου ἐνδιαφέρεται γιά κάθε μία ψυχή ξεχωριστά. Εἶναι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ στοργικός, πού δέν θέλει νά χαθῆ οὔτε ἓνα ἀπό τὰ πρόβατά του. Περπατᾷ σέ βουνά σέ κάμπους, μέ ἥλιο ἢ βροχή, κρύο ἢ ἀφόρητη ζέστη, γιά νά βρῆ τὸ χαμένο πρόβατο νά τὸ ἐπαναφέρει στό ποιμνιο. Δέν παραβιάζει τίς κλειστές πόρτες, ἀλλά οὔτε ἀποδοκιμάζει τοὺς ἀνθρώπους πού ὁμολογοῦν τὰ λάθη τους, τίς ἀμαρτίες καί τὰ πάθη τους.

Στὴν Καινὴ Διαθήκη οἱ Εὐαγγελιστές διασώζουν ἱστορίες ἐπιστροφῆς ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων, ὕστερα ἀπὸ τὴν συνάντησι καί τὴν συνομιλία τους μέ τὸν Κύριο. Εἶδε μέ συμπάθεια τὸν Τελῶνη καί τὸν ἀμαρτωλό, στάθηκε μέ συμπόνοια μπροστά στὸν τυφλό καί τὸν παράλυτο, ἔσκυψε μέ ἀγάπη πάνω στό λεπρό καί τὸν ἀνήμπορο. Καί δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ἔρριξε τὸ ἀγκίστρι του ὄχι στά καθαρὰ νερά, ἀλλά στό βυθὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀμαρτωλότητος, ἀνασύροντας ἀπὸ ἐκεῖ ἀνθρώπους βεβαρημένους, γιά νά τοὺς μεταποιήσῃ ὅμως καί νά τοὺς κἀνῃ διαμάντια μέ λάμπουσα ἀρετὴ, μὰ καί νά τοὺς ἀναδείξῃ συνεργούς στό ἔργο Του γιά τὴν σωτηρία καί ἄλλων ἀνθρώπων. Μιά τέτοια ἱστορία θά μελετήσουμε σήμερα.

«Δός μοι πιεῖν...» ➤

ΔΙΗΓΗΣΙΣ-ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ: (Ἰωάν. δ' 7-30)

Μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς στίχους ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ζωντανεῦει καί προβάλλει τὴν συνάντησι τοῦ Χριστοῦ μέ τὴν Σαμαρεῖτιδα καί τὸν βαθειὰ θεολογικὸ τους διάλογο τὴν συγκλονιστικὴ δηλαδὴ ἐκείνη συζήτησι, πού μετέβαλε τὴν ἀμαρτωλὴ γυναῖκα σέ ἀγία τοῦ Χριστοῦ καί ἱεραπόστολο.

Ἐρχεται νά βρῆ... Λίγο νερό καί βρίσκει...

«ποταμόν ὕδατος ζωῆς». Βρίσκει τὴν Ἀλήθεια! ➤

Δέν ἦταν τυχαία ἡ στάσις τοῦ Κυρίου δίπλα στό πηγάδι τοῦ Ἰακώβ. Ἐπέλεξε ὁ Κύριος τὸν χρόνο, τὸν τόπο καί τίς κατάλληλες συνθήκες, γιά νά συναντήσῃ *μία* καί μόνο καλοδιάθετη ψυχή.

➤ Ὁ χρόνος... καταμεσήμερο, ὥρα ἡσυχῆ.

➤ Ὁ τόπος... ἀπόμακρος, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, στό πηγάδι, μακριὰ ἀπὸ τοὺς πολλούς, χωρὶς τοὺς μαθητές. Μέσα στὴν ἀπόλυτη ἡσυχία πλησιάζει ἡ Σαμαρεῖτιδα μέ τὴ στάμνα της γιά νά πάρῃ νερό. Ἀντιλαμβάνεται τὸν ξένο, ἀλλά ἀποφεύγει νά τὸν χαιρετίσῃ. Ἦταν Ἰουδαῖος καί οἱ Σαμαρεῖτες μέ τοὺς Ἰουδαίους δέν εἶχαν καμμία σχέσι.

Ὁ Χριστός ἀγνοεῖ αὐτὴ τὴν ἐχθρότητα καί μιλάει πρῶτος στὴν Σαμαρεῖτιδα, πού κάτω ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀδιάλλακτη στάσι της ἔκρυβε μιά πολὺ εὐαίσθητη ψυχή. Ἦταν μιά φανατικὴ Σαμαρεῖτιδα, πού εἶχε ὅμως πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα. Τῆς ζητᾷ ὁ Ἰησοῦς λίγο νερό νά πιῆ, καί ἡ Σαμαρεῖτιδα μένει κατάπληκτη. Ἕνας Ἰουδαῖος θά προτιμοῦσε νά λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὴν δίψα παρά νά πιῆ νερό ἀπὸ Σαμαρεῖτικο λαγῆνι. Ὅμως τὸ νερό ἦταν ἡ ἀφορμὴ, γιά νά ἀρχίσῃ ὁ περὶφημος αὐτὸς διάλογος.

Ὁ Κύριος ἔχει κάνει ὅλη αὐτὴ τὴν ὁδοπορία ἀκριβῶς, γιά νά τὴν συναντήσῃ, γιατί αὐτὸ ἦταν τὸ ἔργο του, νά σώζῃ τὸ ἀπολωλός. Ἦθελε νά ἀπαντήσῃ στά ἐρωτηματικά της καί νά τὴν ὁδηγήσῃ στὴ σωτηρία. Οἱ συνθήκες ἄριστες, γιά μιά ἐπικοινωνία πρόσωπο πρὸς πρόσωπο. Μέσα στὴν ἀπόλυτη ἡσυχία ὁ διάλογος τοῦ Θεοῦ μέ τὸν ἀνθρωπο ἀρχίζει φυσικὰ καί ἀπλᾶ.

Ἀξιώνεται ἡ Σαμαρεῖτιδα, ἐκεῖνο τὸ μεσημέρι νά ἀκούσῃ ἀλήθειες μεγάλες. Ἐντυπωσιάζεται καθὼς ἀκούει τὸν Κύριο νά τῆς λέγῃ πῶς ἔχει νερό πού δέν στερεῦει ποτέ, μέ τὸ ὅποιο θά ξεδιψάσῃ γιά πάντα, καί θά γίνῃ μέσα της πηγὴ ὕδατος πού θά ἀναβλύζῃ διαρκῶς καί θά τῆς μεταδίδῃ αἰώνια ζωὴ. Γι' αὐτὸ καί μέ λαχτᾶρα τοῦ λέγει: ➤ **Υπάρχει τέτοιο νερό;**

«Δός μου, Κύριε, ἀπ' τὸ θαυμαστό τοῦτο νερό, γιά νά μὴ διψῶ πλέον καί νά μὴν ἀναγκάζωμαι νά ἔρχωμαι ἐδῶ γιά νερό καί νά ταλαιπωροῦμαι! »...

Ὁ Κύριος βλέπει ὅτι ἡ ψυχὴ της εἶναι ἕτοιμη καὶ τότε ξυπνᾷ τὴ ναρκωμένη συνειδησί της. Ὁ παντογνώστης Κύριος τῆς ἀποκαλύπτει ὅλη τὴν ζωὴ της. Τῆς θυμίζει τίς ἀμαρτίες της.

Ἡ γυναίκα σαστίζει, ἀλλὰ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ τοῦ λέγει: «Κύριε καταλαβαίνω ὅτι εἶσαι προφήτης διότι μοῦ εἶπες κάποια μυστικά τῆς ζωῆς μου, ἐνῶ δὲν με γνωρίζεις, σήμερα με βλέπεις γιὰ πρώτη φορά. Σέ παρακαλῶ, διαφώτισέ με πάνω σέ ἕνα σπουδαῖο ζήτημα. Ποῦ πρέπει νὰ προσκυνοῦμε τὸν Θεό, στό βουνό μας Γαριζεῖν ἢ στό Ἱεροσόλυμα ὅπως ἐσεῖς οἱ Ἰουδαῖοι λέτε»;

Κι ἀμέσως ὁ Κύριος τῆς ἀποκαλύπτει... πὼς σέ λίγο καιρὸ οὔτε μόνο στό Γαριζεῖν οὔτε μόνο στό Ἱεροσόλυμα θά λατρεύετε τὸν Θεό. Διότι ὁ Θεός εἶναι πνεῦμα, εἶναι παντοῦ! Ὅπου κι ἂν βρισκώμαστε μπορούμε νὰ λατρεύουμε τὸν Θεό καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦμε

Ἐχοντας ἐνυπνωσιασθῆ ἡ γυναίκα ἀπὸ τὰ πρωτάκουστα καὶ παράξενα λόγια τοῦ Κυρίου λέγει:

--«Ὡ Κύριε ναί... γνωρίζω, ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας, ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος θά μᾶς τὰ ἐξηγήσῃ ὅλα».

Βλέποντας τὴν θεία ἀλλοίωσι τῆς ψυχῆς της καὶ παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὰ λόγια της ὁ ἄγνωστος γιὰ αὐτὴν Χριστός τῆς λέγει:--«**Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι**». Ἐγὼ εἶμαι. Ὁ *Μεσσίας* *Αὐτός*, πού περιμένετε νὰ ἔλθῃ γιὰ νὰ σᾶς διδάξῃ καὶ νὰ σᾶς ἀποκαλύψῃ τίς οὐράνιες καὶ σωτήριες ἀλήθειες, εἶμαι *ἐγὼ* πού σοῦ μιλῶ αὐτὴ τὴν στιγμή.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, σχολιάζοντας τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Κυρίου, λέγει: «Μεγάλα καὶ παράδοξα θαύματα. Αὐτὸ πού σέ πολλοὺς Ἀποστόλους ἔκρυσσε, στήν πόρνη τὸ ἀποκαλύπτει».

Θά ἤθελα ὅμως νὰ τελειώσω με τὰ λόγια τοῦ ἰδίου Πατρός, με τὰ λόγια ἐκεῖνα πού ἀναφέρονται στήν προσπάθεια τῆς Σαμαρείτιδας νὰ πείσῃ τοὺς συμπατριῶτες της νὰ ἔλθουν καὶ νὰ δοῦν,... νὰ συναντήσουν τὸν Χριστόν.

Ἀπόστολος πρὶν ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους.

«*Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον.....*» πού μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Μήπως εἶναι αὐτός ὁ Χριστός»;

«*Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον.....*». Δὲν εἶπε ἐλάτε νὰ δεῖτε τὸν Θεό ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς ξυπνᾷ τὴν ἐπιθυμία νὰ τρέξουν. Ἀμαρτωλὴ με συνειδησι Ἀποστόλου. Ναί! Πιὸ δυνατὴ συνειδησι καὶ μάλιστα θά λέγαμε με μεγαλύτερο ἐνθουσιασμό ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Διότι οἱ μὲν Ἀπόστολοι ἄφησαν τὰ δίχτυα, ἐπειδὴ προσεκληθήσαν. Αὐτὴ ὅμως ἐκουσίως καὶ χωρὶς νὰ τὴν διατάξῃ κανεὶς, ἀφήνει τὴν στάμνα της καὶ ἀναλαμβάνει ἀποστολικὸ ἔργο, ἐπειδὴ ἡ χαρὰ τῆς ἔδωσε φτερά. Καὶ δὲν προσκαλεῖ ἕνα καὶ δύο, ὅπως ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος, ἀλλὰ ἀφοῦ ἀναστάτωσε τὴν πόλι καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους της, τοὺς ἔφερε στὸν Χριστό. Εὐαγγελίζεται τὸν Χριστό πρὶν τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασι.

«*Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον.....*!» Ὁ ἐνθουσιασμός της συγκινεῖ τοὺς συμπολίτες της. Καὶ τρέχουν ὅλοι στό πηγᾶδι γιὰ νὰ συναντήσουν τὸν «*Ἀνθρωπον*!» Ἐντυπωσιάζονται, ἀκούουν τὴν διδασκαλίαν του καὶ ἐνθουσιάζονται, τόσο ὥστε τοῦ ζητοῦν νὰ μείνῃ στήν πόλι τους. Κι ἔμεινε δύο ἡμέρες..... !

Κι ὁμολογοῦσαν ἀργότερα ὅτι δὲν ἐπίστευσαν μόνον ἐπειδὴ ἡ γυναίκα ἐκείνη τοὺς μίλησε γι' *Αὐτόν*, ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ οἱ ἴδιοι διεπίστωσαν ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ **Σωτὴρ** τοῦ κόσμου, ὁ **Χριστός**.

* * *

«Προσέξτε τὴν προθυμία της καὶ τὴν σύνεσιν της. Πῆγε νὰ ἀντλήσῃ νερό καὶ ἐπειδὴ πέτυχε τὴν ἀληθινὴ πηγὴ, περιφρόνησε πλέον τὴν ὑλική, διδάσκοντας καὶ ἐμᾶς ὅτι πρέπει, ὅταν ἀκοῦμε νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὰ πνευματικά, νὰ περιφρονοῦμε ὅλα τὰ βιοτικά.

Συνάντησε τὸν **Μεσσία**, γοητεύτηκε ἀπὸ τὰ λόγια Του, αἰσθάνθηκε ὅτι εἶχε μπροστὰ της τὸν **Σωτὴρα** τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός ἔβαλε φωτιά στήν ψυχὴ της. Δὲν σκέπτεται τίποτε πλέον. Ἐνα μόνον τὴν συγκλονίζει: Εἶδε τὸν **Μεσσία**! Καὶ θέλει νὰ τὸ πῆ αὐτὸ σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Ἀλλάζει ζωὴ. Γίνεται πλέον ἡ ἁγία **Φωτεινὴ** ἢ *ἰσαπόστολος*. Καί, ὅπως λέει ἡ παράδοσις, κηρύττει τὸν λατρευτὸ της Κύριο μέχρι τὴν Ἀφρική καὶ τὴ Ρώμη. Καὶ γι' Αὐτόν θυσιάζει ἀκόμη καὶ τὴ ζωὴ της μαζί με τίς πέντε ἀδελφές της καὶ τοὺς δύο υἱούς της.

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τῆς ἁγίας **Φωτεινῆς** στὶς **26 Φεβρουαρίου** καὶ τὴν Ε' Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα ἐορτάζει τὴν **Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος**.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Πὼς πλησιάζει ὁ Κύριος τὴν Σαμαρείτιδα; (...)

Τῆς μιλάει πρῶτος, ταπεινώνεται ὁ ἴδιος, γιὰ νὰ ξεκλειδώσῃ τὴν καρδιά της, νὰ τὴν φωτίσῃ καὶ νὰ τὴν ἐλεήσῃ. Καὶ με τὸν τρόπο Του αὐτὸ μᾶς διδάσκει ὁ Κύριος, ὅταν κι ἐμεῖς θέλουμε νὰ βοηθήσουμε γύρω μας ψυχές πού διψοῦν γιὰ «*τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν*», νὰ ταπεινωώμαστε, νὰ βρισκούμε σημεῖα ἐπαφῆς καὶ νὰ ἐπικοινωνοῦμε, γιὰ νὰ διακονοῦμε τοὺς ἄλλους, καὶ νὰ τοὺς ὠφελοῦμε.

Καί ποιόν ἦταν τό ἀποτέλεσμα τῆς στάσεώς Του αὐτῆς; (...)

Ἐκπληκτικό! Ὅσοι αἰσθάνονταν τίς ἁμαρτίες τους καί ζητοῦσαν τήν σωτηρία τους, κατέφευγαν πλησίον του καί ἐσώζονταν. Ἄς θυμηθοῦμε τό περιστατικό τοῦ Ζακχαίου (Λουκ. 18' 1-10). Ὁ Ἰησοῦς δέχεται νά φιλοξενηθῆ ἀπό τόν πρῶν ἁμαρτωλό, ὁ ὁποῖος συναισθάνεται τήν ἁμαρτωλότητά του, ζητᾷ δημόσια συγγνώμη καί σώζεται.

Τήν Σαμαρείτιδα τήν συνάντησε στό «φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», ἐμᾶς ποῦ; (...)

Ἡ ἀγάπη Του ἐπινοεῖ πολλούς τρόπους. Φαίνεται καθαρά στήν περικοπή πού μόλις διαβάσαμε. Πόσα καί πόσα γεγονότα, τά ὁποῖα ἐμεῖς θά τά ἐχαρακτηρίζαμε ὡς τυχαῖα περιστατικά, εἶναι πάνσοφες ἐνέργειες τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»! (Α' Τιμ. β' 4).

Ναί, παιδιά, κτυπᾷ τήν πόρτα τῆς ψυχῆς μας: ☆ Μέ ἓνα λόγο Του, πού μελετήσαμε στήν Ἁγία Γραφή καί μᾶς συγκίνησε. ☆ Μέ ἓνα θέμα στό Κατηχητικό πού αἰσθανθήκαμε βαθειά τήν ἐπίδρασί του στήν ψυχή μας. ☆ Μέ τήν φωνή τοῦ πνευματικοῦ μας. ☆ Στίς μυστικές στιγμές τῆς θείας λατρείας. ☆ Μέ κάποια ἰδιαίτερη εὐλογία Του στή ζωή μας,... κάποια εὐεργεσία, τήν ὁποία δέν φανταζόμασταν. Ἀλλά κτυπᾷ καί... ☆ Μέ τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες, πού ἐπιτρέπει στή ζωή μας. Καί τότε τά κτυπήματα εἶναι δυνατά, ἀφυπνιστικά καί ἐπίμονα.

Τί θέλει ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός; (...)

Θέλει νά τόν ἀγαπήσουμε, νά καταπολεμοῦμε τά πάθη μας, νά διώχνουμε ἀπό μέσα μας κάθε ἁμαρτωλή ἐπιθυμία. Νά τόν βάλουμε Κυβερνήτη τῆς ζωῆς μας, γιά νά μᾶς χαρίζη εἰρήνη καί χαρά.

Ἀνταποκρινόμαστε ἐμεῖς στό κάλεσμα αὐτό τοῦ Χριστοῦ; (...)

Δυστυχῶς ὄχι! Ἡ βοή τοῦ πολυθόρυβου κόσμου μᾶς ζαλίζει. Οἱ φθηνές ἀγάπες τῶν ὑλικῶν καί πρόσκαιρων πραγμάτων ἀπασχολοῦν τό μυαλό μας καί δέν ἀκοῦμε τήν φωνή Του, οὔτε τούς κτύπους τῆς ἀγάπης Του καί χάνουμε τίς εὐκαιρίες γιά τήν σωτηρία μας.

Ποιό εἶναι τό νερό τῆς ζωῆς, πού προσφέρει μόνον ὁ Χριστός; (...)

Σωστά! Εἶναι ἡ θεϊκή διδασκαλία Του, ἡ Ἀλήθειά Του. Αὐτή πού εἶναι ἀποθησαυρισμένη μέσα στήν Ἁγία Γραφή.

Ξέρετε γιατί αὐτό τό «ὔδωρ τό ζῶν» τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι ἀναγκαῖο; (...)

Μάλιστα! ♣ Μᾶς δίνει δύναμι γιά τόν καθημερινό ἀγῶνα τῆς ζωῆς. ♣ Μᾶς ξεκουράζει, μᾶς ἀνανεώνει, φωτίζει τόν νοῦν μας. ♣ Ἀλλάζει τήν διάθεσίν μας καί δίνει χρῶμα στήν κάθε μας ἡμέρα.

Καί ποιὰ πρέπει νά εἶναι ἡ στάσις μας ἀπέναντι σέ αὐτό τό νερό τῆς ζωῆς, στό λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε τόσο ἀνάγκη; (...)

♣ Νά ἀγαπήσουμε τήν Ἁγία Γραφή. ♣ Νά συναισθανώμαστε ὅτι μέσα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή μᾶς μιλάει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί μᾶς ξεδιψᾷ μέ τό νερό τῆς ζωῆς. ♣ Νά τήν μελετοῦμε καθημερινά μέ πρόγραμμα, ἱερό ζῆλο καί ἐνδιαφέρον. ♣ Κάθε διδάγμα νά τό κάνουμε πρᾶξι!

Ἀλλά ἄς ποῦμε καί κάτι τολμηρότερο...

♣ Νά γίνουμε μέ τήν ζωή μας οἱ ἴδιοι Ἁγία Γραφή, «ἐπιστολή Χριστοῦ», (Β' Κορ. γ' 3).

Ὅμως εἶναι ἐφικτό αὐτό καί πῶς γίνεται; (...)

Εἶναι ἐφικτό! Μᾶς τό λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Νά «μορφωθῆ Χριστός ἐν ἡμῖν» (Γαλ. 4' 19).

Καί εἶναι πολύ ἀπλό. Δέν κάνω κάτι πού δέν θά ἄρесе στό Χριστό. Δέν λέω κάτι, πού δέν θά τό ἔλεγε ὁ Χριστός. Δέν διαβάζω κάτι, πού δέν θά ἤθελε ὁ Χριστός νά διαβάσω. Δέν πηγαίνω σέ μέρη, πού ποτέ δέν θά πήγαινε ὁ Χριστός.

Ἔτσι γίνεσαι μιᾷ ζωντανῇ κινούμενῃ εἰκόνῃ τοῦ Χριστοῦ, πού θά τήν ἀναγνωρίζουν ὅσοι μᾶς συναναστρέφονται, θά τήν διαβάζουν, θά ξεδιψοῦν, θά ὠφελοῦνται καί θά ἐμπνέωνται νά ἀγαπήσουν τόν Θεό. Τί καλλίτερο, ὅταν σέ βλέπη ὁ κόσμος, νά πηγαίνη τό μυαλό του στό Χριστό καί νά δοξάζη τόν Θεό! Σύνθημά μας ἀπό σήμερα, λοιπόν, ἄς εἶναι:

ΣΥΝΘΗΜΑ: ☩ «Ξεδιψῶ ἀπό τό νερό τῆς ζωῆς, πού μοῦ δίνει ὁ Χριστός». ☩

Μεγάλη Τεσσαρακοστή...

«Τό στάδιο τῶν ἀρετῶν».

Τώρα εἶναι ἡ πιό κατάλληλη ἐποχή, γιά νά ἀρχίσουμε τόν ἀγῶνα μας. Χρειάζεται ἀγωνιστική διάθεση καί δυνατή θέλησις. Ἡ μετάνοια, ἡ ταπείνωσις, ἡ νηστεία, ἡ ἔντονη προσευχή, ἡ ἀγάπη,... μποροῦν νά γίνουν οἱ ὁδοδείκτες στήν πορεία μας. Νά γίνουν τά μέσα, μέ τά ὁποῖα θά ἀγωνισθοῦμε στό πνευματικό στάδιο καί μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ νά φθάσουμε νικητές στό τέρμα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Κύριε, Κύριε! Σὺ πού μέ μύριους τρόπους ἐπιζητεῖς τήν μετάνοιαν καί τήν σωτηρίαν τῶν ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων, Σὺ πού μάς ἔδωσες νά πίνουμε ἀπό τό ὕδωρ τῶν ζῶν τῆς θείας Σου χάριτος, ἀξίωσέ μας νά μένουμε πάντοτε πλησίον Σου, ἀντλοῦντες ἀπό Σέ φωτισμόν, χάριν, δύναμιν... κατά τήν ἐπίγειον πορείαν μας. Σὺ πού μέ πανσόφους τρόπους ἐργάζεσαι τό ἔργον τοῦ πνευματικοῦ μας καταρτισμοῦ, κάνε μας νά αἰσθανώμαστε τήν ἄκραν Σου συγκατάβασιν, ὅταν παρουσιάζεσαι ζητῶν ἀπό ἐμᾶς νά Σοῦ προσφέρουμε ὑπηρεσίες, ὥστε νά ἀνταποκρινώμαστε εἰς τίς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης Σου. Ἀξίωσέ μας, φιλόνηρωπε Κύριε, πίνοντας τώρα ἀπό τό ὕδωρ τῶν ζῶν τό ὁποῖον Ἐσύ μάς χαρίζεις, νά φθάσουμε μίαν ἡμέραν ἐκεῖ πού εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ θρόνου Σου, εἰς τήν βασιλείαν Σου. Ἐκεῖ δέ, ἀπολαμβάνοντας τά αἰώνια ἀγαθά, νά Σοῦ ἀναπέμψωμεν ἀκατάπαυστον τήν δοξολογίαν καί τήν εὐχαριστίαν. Ἀμήν.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Λόγοι τῆς Χάριτος (Ἀρχιμ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου)
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτήρ, Λυδία, Πρὸς τήν ΝΙΚΗΝ.

Σημειώσεις: Τήν μουσικήν ἐκτέλεσιν τοῦ ὕμνου... «Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν...» θά τήν βρῆτε στά πολυμέσα.